T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017 / 105
KARAR NO : 2017 / 271
KARAR TR : 8.5.2017

ÖZET : Davacı Başkanlık tarafından, para cezasından kaynaklanan alacağın tahsili istemiyle gerçek kişi aleyhine açılan davanın, özel hukuk hükümleri çerçevesinde görüm ve çözümünde ADLİ YARGI YERİNİN görevli olduğu hk.

K A R A R

Davacı : Keşan Çiftçi Mallarını Koruma Başkanlığı
Vekilleri : Av. H.A. K.& Av. Ufuk K.
Davalı : R. Ç.
Vekili : Av.S.H.

O L A Y : Davacı vekili, 4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Kanununda yer alan "... sahip bulunduğu hayvanları mahallî adetlere aykırı olarak başıboş bırakan kişiye, koruma veya ihtiyar meclisi tarafından, başıboş bırakılan her bir hayvanla ilgili..."maddesiyle idari para cezası kesilmesinin düzenlediğini; Kanunun 31. maddesi gereğince, davalıya karşı sahip bulunduğu hayvanları mahallî adetlere aykırı olarak başıboş bırakmasından dolayı 2014 yılında 350,00 TL.'lik iki, 2015 yılında da 350,00 TL.'lik iki adet olmak üzere toplam 1.400,00 TL.'lik idari para cezası kesildiğini; bu cezalardan 2014 yılında olanların 18.09.2014 tarihinde davalıya tebliğ edildiğini, 2015 yılında olanların ise davalının adresine yollandığını ancak davalı tarafından alınmadığını; daha sonra davalıya karşı 2014 yılı cezaları ile ilgili olarak Keşan İcra Müdürlüğü'nün 2015/3062 sayılı dosyası ile ilamsız icra takibi yapıldığını ancak davalı tarafından itiraz nedeniyle 29.05.2015 tarihinde takibin durdurulduğunu; davalının müvekkili Başkanlığa, belirtilen Yasa maddesi gereğince borçlu durumda olduğunu, tüm uyarılara karşı borcunu ödemediğini ifade ederek; çeşitli tarihli ceza varakaları sonucu oluşan toplam 1.400,00 TL alacağın, tahakkuk tarihinden itibaren işleyecek faiziyle birlikte tahsiline karar verilmesi istemiyle 1.2.2016 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

KEŞAN 2.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 17.6.2016 gün ve E:2016/111, K:2016/501 sayı ile, "(…) Dava, davacı Keşan Çiftçi Mallarını Koruma Başkanlığı tarafından, 4081 sayılı Kanun kapsamında davalının idari yaptırım gerektiren kabahat eylemleri nedeniyle kesilen idari para cezasının yapılan takibe itiraz üzerine tahsil edilememesi üzerine, bu kerre dava yolu ile davalıdan talep edilmesine yönelik bir alacak davasıdır.

Dosya içeriğinden, davacı idare tarafından, davalı hakkında, tek taraflı yaptırım gücüne dayalı birer idari işlem olarak, davalının kabahat teşkil eden eylemleri karşılığında aynı mahiyette olmak üzere dört adet ceza zabıt varakası tanzim edildiği ve bu idari para cezalarının toplam kıymetinin ise 1.400,00 TL olduğu, bunlardan 2014 yılında kesilenlerin davalıya teslim edildiği, ancak 2015 yılında kesilenlerin ise davacıya teslim edilemediği anlaşılmaktadır. 4081 sayılı Kanunun, 5728 sayılı Kanunun 112.maddesi ile muaddel 31.maddesi uyarınca, "Murakabe heyetlerinin 8 inci maddenin (V) numaralı bendine göre ittihaz edecekleri tedbirlere aykırı harekette bulunanlara, koruma veya ihtiyar meclislerince elli Türk Lirasından ikiyüzelli Türk Lirasına kadar İdarî para cezası verilir. Sahip bulunduğu hayvanları mahallî adetlere aykırı olarak başıboş bırakan kişiye, koruma veya ihtiyar meclisi tarafından, başıboş bırakılan her bir hayvanla ilgili olarak on Türk Lirası İdarî para cezası verilir. Ancak her defasında verilecek ceza ikiyüz Türk Lirasından fazla olamaz. Bu Kanun hükümleri uyarınca verilen idari para cezalarından tahsil edilen miktarın tamamı koruma sandığına irat kaydolunur." Öte yandan, bu türden idari para cezaların tahsil usul ve yöntemleri ise, 6183 sayılı Kanunda düzenlenmiştir. O itibarla, söz konusu uyuşmazlık bakımından idare mahkemelerinin yargı yolu bakımından görevli oldukları anlaşıldığından, mahkememizin görevsizliğine karar verilmesi gerekmiştir.

Bu hususa temas eden Yargıtay 3. Hukuk Dairesi'nin 27.11.2007 Tarih, 2007/16214-17942 E.K. Sayılı ilamında da; "Takibe konu alacak, 4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Hakkında Kanunun 31.maddesi uyarınca koruma meclisince tahakkuk ettirilmiş para cezalarından oluşmaktadır. Bu husus dosya arasında mevcut Doğlat Köyü Çiftçi Malları Koruma Meclisi Kararından açıkça anlaşılmaktadır. O halde bu para cezaları anılan maddesinin 1.fikrasında belirtildiği üzere aynı kanunun 8.maddesinin V. Bendi uyarınca belirlenmiş ve karara bağlanmış tedbirlere riayetsizlik nedeniyle verilmiştir. Bu durumda, aynı kanunun 10.maddesinin bu konuda uygulanması gerekir. Bu maddeye göre ise kanunda yazılı istisnalar dışında (ki, bu istisnalar Kanunun 26. maddesinde yazılı olup, faili belli olan zararların tazmini konusunda koruma ve köy ihtiyar meclislerinin verdikleri kararlara karşı vaki itirazların Sulh Mahkemelerince inceleneceğine dairdir) koruma meclisince alınan kararlara karşı 10 gün zarfında murakabe heyetlerine itiraz edilebileceği, itiraz edilip de reddedilen veya itiraz edilmeden kesinleşen bu kararların derhal icra olunacağı belirtilmiş bulunmaktadır. Anılan madde metninde, (murakabe heyetlerince itiraz üzere verilen kararlar aleyhine hiçbir kanun yoluna müracaat olunamaz) hükmü Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilmiş olduğundan (Anayasa Mahkemesinin 15.11.1963 tarih ve E.1963/97, K.1963/272 sayılı karar) bu kararların icrası için ilgiliye tebliğe tevessül edildiğinde bu işlem, 6183 Sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkındaki Kanun uyarınca bir para cezasının tahsiline ilişkin olduğundan, Bölge İdare Mahkemeleri, idare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Kanunun 6.maddesine göre muhatap ancak görevli Vergi Mahkemesine itirazda bulunabilir. Davacı idare, yükümlüye yaptığı

tebligat üzerine tahsil işleminin durdurulduğuna dair görevli Vergi Mahkemesinden bir karar verilip kendisine tebliğ edilmediği sürece, yukarıda sözü edildiği gibi 6183 Sayılı Kanun hükümlerine uygun olarak alacağını tahsil etmek üzere yasada yazılı yollara başvurmak durumundadır. İdarenin bu yola gitmeyerek alacağını Özel Hukuk hükümlerine tabi bir alacakmış gibi mahkemeden talep etmesi, alacağın niteliğini değiştirmeyeceğinden, böyle bir başvurunun Adliye Mahkemesince reddedilmesi gerekir. Bu suretle HUMK nun 7.maddesinin 1.fikrası hükmü uyarınca, davacının istemi, idari makamlarca yapılması gereken bir işleme ilişkin olması (6183 Sayılı Kanuna göre) nedeniyle görev yönünden reddedilmelidir. O nedenle dava dilekçesinin görevsizlik nedeni ile reddi gerekirken olaya ve alacağın dayandığı yasa maddesine uymayan gerekçe ve yorumlarla esasa girilerek yazılı olduğu şekilde karar verilmesi doğru görülmemiştir." demek sureti ile, burada görevli yargı yerinin idari mahkemeler olduğunu kabul etmiştir. Bu durumda, huzurdaki uyuşmazlıkta idari yargı yerlerinin görevli olduğu, adli yargının görevi kapsamına giren bir uyuşmazlık bulunmadığı anlaşıldığından, mahkememizce, aşağıda yazılı bulunan gerekçeler muvacehesinde, mahkememizin görevsizliğine karar vermek gerekmiştir. Zira, burada, uygulanması gereken yasa hükümleri, idarenin tek taraflı yaptırım gücüne dayalı olarak elinde bulunan kamu gücü marifeti ile kişiler hakkında uyguladığı idari yaptırım ve tedbirlerin, kişilerce ihlal edilmesi ve buna riayet edilmemesi nedeniyle kesilen idari para cezasının tahsili talebi bulunduğundan, burada artık genel hükümlerin uygulanması olanağı kalmamıştır. Davacı tarafın adli merciilerden alacağı bir kararı da ne şekilde infaza koyabileceği şu durumda meşkuk bir durum arz etmektedir.

Öte yandan, davacı idarenin bahsi geçene idari para cezasını, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 54.maddesi kapsamında cebren tahsil yetkisi dahi bulunmakta iken huzurdaki alacak davasının açılmasında dahi hukuki yararı bulunmamaktadır. Ancak, dava şartları arasında öncelikle mahkemeye ilişkin olanların incelenmesi gerekli olduğundan, bu aşamada dava konusuna ilişkin dava şartlarına ise girilmemiştir.

HÜKÜM: Ayrıntıları ve gerekçesi en geç bir ay içerisinde yazılıp tutanağa geçirilecek gerekçeli kararda açıklanacağı üzere;

1-) Mahkememiz görevsiz olduğundan davanın USULDEN REDDİNE,

2-) Mahkememizin 6100 sayılı HMK'nm4/l-(a) maddesi uyarınca GÖREVSİZLİĞİNE,

3-) Mahkememizce verilen görevsizlik kararının kesinleştiği tarihten itibaren iki hafta içerisinde taraflardan birisinin mahkememize başvurarak dosyasının görevli mahkemeye gönderilmesini istemeleri halinde, dosyanın görevli ve yetkili Edirne Vergi Mahkemesine GÖNDERİLMESİNE…" karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekilinin talebi üzerine dava dosyası doğrudan vergi mahkemesine gönderilmiş ise de, Edirne Vergi Mahkemesi, 29.11.2016 gün ve E:2016/877, K:2016/669 sayı ile, mahkemeye hitaben yazılmış bir dilekçe olmadığı gerekçesiyle, 2577 sayılı Yasanın 3, 15/1-d maddeleri uyarınca dava dilekçesinin reddine karar vermiştir.

Davacı vekili, bu kez aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

EDİRNE VERGİ MAHKEMESİ: 5.1.2017 gün ve E:2017/1, K:2017/4 sayı ile, "(…)Dava; davacı başkanlık tarafından 4081 sayılı Kanun uyarınca davalı gerçek kişi adına kesilen ve söz konusu cezanın tahsili amacıyla davacı başkanlık tarafından yapılan ilamsız icra takibine davalıca itiraz edilmesi nedeniyle tahsil edilemeyen toplam 1.400-TL idari para cezasının tahsiline karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 14. maddesinin 3/a bendinde, dilekçelerin görev ve yetki yönünden inceleneceği, 15 maddesinin l/a bendinde ise, 14. maddenin 3/a bendine göre adli ve askeri yargının görevli olduğu konularda açılan davanın reddine, idari yargının görevli olduğu konularda ise görevli veya yetkili olmayan mahkemeye açılan davanın görev veya yetki yönünden reddedilerek dava dosyasının görevli veya yetkili mahkemeye gönderilmesine karar verileceği hüküm altına alınmıştır.

Öte yandan, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin değişik 1 numaralı bendinde:

"a) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak, idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabilir.

Dava dosyasının incelenmesinden; 4081 sayılı Kanun uyarınca davalı gerçek kişi adına kesilen ve yapılan ilamsız icra takibine davalı tarafından itiraz edilmesi nedeniyle tahsil edilemeyen toplam 1.400-TL idari para cezasının tahsiline karar verilmesi istemiyle Keşan 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin E:2016/l 11 sayılı dosyasında açılan davanın, görev yönünden reddedilerek hüküm fıkrasında belirtildiği gibi davacının talebi üzerine Mahkememize gönderildiği anlaşılmaktadır.

Olayda, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun "Kanunun Şümulü" başlıklı 1. maddesinde, bu kanun hükümlerinin ikinci maddede yazılı olanlar dışında, genel bütçeye giren vergi, resim ve harçlar ile il özel idarelerine ve belediyelere ait vergi, resim ve harçlar hakkında uygulanacağı belirtilmiş, 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun "Vergi Mahkemelerinin Görevleri" başlıklı 6. maddesinde, Vergi Mahkemelerinin genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalarla, bu konularla ilgili olarak 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davaları ve diğer kanunlarla verilen işleri çözümleyeceği hükmüne yer verilmiş olup, davacı başkanlık tarafından 4081 sayılı Kanun uyarınca davalı gerçek kişi adına kesilen ve söz konusu cezanın tahsili amacıyla davacı başkanlık tarafından yapılan ilamsız icra takibine davalıca itiraz edilmesi nedeniyle tahsil edilemeyen idari para cezasının tahsiline karar verilmesi istemiyle açılan davanın gerek 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu, gerekse söz konusu Kanunda atıfta bulunulan 2004 sayılı İcra ve İflas

Kanunu'nda öngörülen adli yargı merciilerince çözümleneceği açıktır.

Öte yandan, mevcut uyuşmazlıkta, davalı konumunda devlet veya kamu tüzelkişisi bulunmadığı gibi idari dava açılabilmesinin ön koşulu olan, ilgililerin hak veya menfaatlerini ihlal eden idari işlem veya eylemin varlığından söz edilemeyeceğinden, uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu açıktır.

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1 -a. maddesi hükmü uyarınca davanın görev yönünden reddine (…), 2577 sayılı Kanun'un 45.maddesinin 1. fikrası uyarınca kesin olmak üzere…" karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Ahmet Tevfik ERGİNBAY, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Birgül KURT'un katılımlarıyla yapılan 8.5.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak, davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece, adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava; davacı başkanlık tarafından 4081 sayılı Kanun uyarınca davalı gerçek kişi adına kesilen ve söz konusu cezanın tahsili amacıyla davacı başkanlık tarafından yapılan ilamsız icra takibine itiraz edilmesi nedeniyle tahsil edilemeyen toplam 1.400-TL idari para cezasının tahsiline karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Hakkında Kanunun 8.maddesinin (V) numaralı bendinde; "Hayvanların sureti muhafaza ve sevki idaresine ve geçeceği yolların tayinine; tarla, bağ ve bahçe sınırlarının belli edilmesini veya bu yerlerin korunmasını temin için mahallince yapılması mümkün ve mutat olan manialar konmasına; tarla yolları, su arkları ve sınır hendeklerinin set ve bentlerin evsaf ve sureti muhafazalarına mütedair tedbirlerin tesbitine dair koruma ve ihtiyar meclisleri tarafından yapılan teklifleri tetkik ile karara bağlamak ve bu kanunda gösterilen diğer işleri görmek," murakabe heyetinin vazife ve salahiyetleri arasında sayılmış; Kanunun 31.maddesinde; " (Değişik: 23/1/2008-5728/112 md.)

Murakabe heyetlerinin 8 inci maddenin (V) numaralı bendine göre ittihaz edecekleri tedbirlere aykırı harekette bulunanlara, koruma veya ihtiyar meclislerince elli Türk Lirasından ikiyüzelli Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Sahip bulunduğu hayvanları mahallî adetlere aykırı olarak başıboş bırakan kişiye, koruma veya ihtiyar meclisi tarafından, başıboş bırakılan her bir hayvanla ilgili olarak on Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ancak her defasında verilecek ceza ikiyüz Türk Lirasından fazla olamaz.

Bu Kanun hükümleri uyarınca verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın tamamı koruma sandığına irat kaydolunur." hükmüne; 10.maddesinde ise, " (Değişik: 23/1/2008-5728/109 md.)

Bu Kanunda yazılı istisnalar ile idarî para cezaları dışında koruma veya ihtiyar meclislerinin bu Kanun hükümlerine göre verecekleri kararlar aleyhine alakalılar tarafından kararın kendilerine tebliği tarihinden itibaren on gün zarfında murakabe heyetine müracaat ve itiraz olunabilir. Murakabe heyetinin verdiği;

a) İdarî para cezasına ilişkin kararlarına karşı Kabahatler Kanunu hükümlerine göre,

b) Diğer kararlarına karşı bu Kanun hükümlerine göre,

kanun yoluna başvurulabilir." hükmüne yer verilmiştir.

İncelenen uyuşmazlıkta, Davacı Keşan Çiftçi Mallarını Koruma Başkanlığı tarafından, sahip bulunduğu hayvanları mahallî adetlere aykırı olarak başıboş bırakmasından dolayı 4081 sayılı Kanunun 31. maddesi gereğince Ramadan Çiftçi adına 2014 ve 2015 yıllarında toplam 1.400.-TL idari para cezası kesildiği; bu miktarın tahsili amacıyla davacı Başkanlık tarafından Keşan İcra Müdürlüğü'nün 2015/3062 sayılı dosyası ile ilamsız icra takibi başlatıldığı, ancak Ramadan Çiftçi'nin itirazı nedeniyle takibin durduğu; bunun üzerine davacı Başkanlıkça, adıgeçen kişinin borcunu ödemediğinden bahisle, toplam 1.400,00 TL alacağın tahsili istemiyle gerçek kişi davalıya karşı dava açıldığı görülmüş; açılan davada, itiraz nedeniyle durduğu belirtilen takibin devamına yönelik bir talebin bulunmadığı anlaşılmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun "İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı" başlığını taşıyan 2. maddesinin birinci fikrasında, "1. (Değişik: 10/6/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

a) (İptal: Ana.Mah.nin 21/9/1995 tarih ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000 - 4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18/12/1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" hükmüne yer verilmiştir.

İdari davalardan olan iptal ve tam yargı davalarında davalı daima idaredir. Bir başka deyişle, idari yargı yerinde açılan bir iptal ya da tam yargı davasına bakılabilmesi için, diğer dava koşullarının yanı sıra, davanın idare aleyhine açılmış olması gerekmekte; idari yargı yerinde gerçek kişiler aleyhine dava açılabilmesine hukuken olanak bulunmamaktadır.

Bu durumda, davanın, ortada idarece kamu gücüne dayalı olarak ve idari usul ve esaslara göre re'sen ve tek yanlı biçimde tesis edilmiş bir işlem veya eyleminden dolayı hak ve menfaati ihlâl edilenler tarafından idare aleyhine

açılmış 2577 sayılı Yasa'nın 2. maddesinde belirtilen davalardan biri olmayıp; davacı Başkanlık tarafından, para cezasından kaynaklanan alacağın tahsili istemiyle gerçek kişi aleyhine açılan dava olması karşısında, idari yargının görevine giren bir dava bulunduğundan söz etmek olanaksızdır.

Buna göre, davacı Çiftçi Mallarını Koruma Başkanlığının, gerçek kişi aleyhine açtığı davanın, özel hukuk hükümleri çerçevesinde görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevlidir.

Açıklanan nedenlerle Keşan 2.Asliye Hukuk Mahkemesinin 17.6.2016 gün ve E:2016/111, K:2016/501 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Keşan 2.Asliye Hukuk Mahkemesinin 17.6.2016 gün ve E:2016/111, K:2016/501 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 8.5.2017 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Ahmet Tevfik
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ERGİNBAY

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Süleyman Hilmi	Birgül
ÖĞÜŞ	AYDIN	KURT